

عنوان مقاله:

پتانسیل های گز روغنی در مناطق بیابانی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و هشتمین همایش ملی مرتعداری ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ق قوهستانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه احیاء مناطق خشکی و بیابانی دانشگاه تهران

س زارع - استادیار، گروه احیاء مناطق خشکی و بیابانی دانشگاه تهران

ح رفیعی - استادیار، اقتصاد و توسعه کشاورزی دانشگاه تهران

ف سرداری - مربی، عضو شورای عالی جنگل سازمان جنگل ها، مراتع و آبخیزداری کشور

خلاصه مقاله:

مناطق بیابانی با توجه به محدودیت های اقلیمی دارای پوشش گیاهی اندکی می باشند. فقر و عدم امنیت غذایی موجب فشار بی رویه بر روی این عرصه ها گردیده و این امر موجب شده است که برخی از گونه های گیاهی در این مناطق به دلیل برداشت بی رویه در معرض نابودی قرار گیرند. احیای مناطق بیابانی با استفاده از گونه های گیاهی با ارزش اقتصادی و کاربرد چند منظوره می تواند موجب پیشرفت و پایداری اراضی بیابانی و جلوگیری از تخریب سرزمین شود. گونه گیاهی گز روغنی یکی از گیاهان بومی مناطق بیابانی جنوب ایران است که مصارف گوناگونی دارد و پتانسیل بالایی در احیای اراضی می تواند داشته باشد. هدف از این تحقیق شناسایی پتانسیل های گوناگون گیاه گز روغنی و بررسی ویژگی های این گیاه در جهت بهره برداری پایدار و توسعه ی کشت آن می باشد. لذا آگاهی از شرایط رویشگاهی، ویژگی های گیاه شناسی و ا کولوژی فردی این گیاه و بررسی کاربردهای آن، زمینه را برای کارشناسان حوضه بوم شناسی فراهم می کند تا با همکاری بخش های اجرایی جهت بالا بردن سطح کیفیت زندگی افراد بومی مناطق بیابانی، اقدام به حفظ و توسعه این گونه مهم در راستای دستیابی به اهداف جهانی عاری از تخریب سرزمین نمود. با توجه نتایج تحقیق گز روغنی یک گیاه با ارزش های فراوان اقتصادی و صنعتی است که سازگاری بالایی با مناطق بیابانی پیدا کرده و می توان چنین نتیجه گیری کرد که گیاهی مناسب جهت پیشنهاد در جنگل کاری اراضی طبیعی می باشد.

کلمات کلیدی:

بوم شناسی، گیاهان چند منظوره، احیای اراضی، روغن گیاهی، تخریب سرزمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1390678>

